ANUL XII. No. 1291 — 6 PAGINI 6 LEI — Vineri 26 Ianuarie 1934

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe șase luni 500
Telefon direcție 3.26.60

Apare în fiecare LUNI și VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREȘTI.
Directori: E. EMILIAN și E. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon redacție și provincie 3.26.69
Telefon administrație 3.26.60

Ghcțăria antisportivă

Sportul românesc n'are norocul să se desvolte în toate domeniile la fel de normal. In unele, forța lucrurilor îl împinge încetul cu încetul la maturitate. In altele, anumite conjuncturi îl țin pe loc, dacă din fericire nu-i pun bețe în roate. Hockey-ul este în această din urmă categorie. Un sport de mare popularitate aiurea care a fost transplantat la noi din inițiativa câtorvă tineri entuziaști cari i-au pătruns senzul și cari au apreciat cu ochi de cunoscători calitățile lui excepționale.

Din nefericire i să hockey-ul nu se poate practica oriunde. El cere anumite amenajări și mai presus de toate o ghiață în perfecte condițiuni. Ceiace nu poate oferi, decât cu o mare risipă de capital și muncă, Cișmigiul.

S'au găsit totuși oameni cari să investească bani într'un patinoar cu ghiață artificială. Lucru care pentru o Capitală atât de puțin înzestrată din punct de vedere sportiv, a însemnat fără îndoială superlativul. O arenă în mijlocul orașului, o iribună destul de încăpătoare, o ghiață pasabilă și în general un loc perfect pentru dezvoltarea unui sport atât de pretențios ca hockey-ul. S'au investit, e drept, sume impozante, dar fără risc, pentrucă se știa că bucureșteanul nu se dă înapoi dela inovații. E deajuns să-i dai lucru original, pentruca să fi sigur de succes. Ceiace s'a întâmplat de altfel și cu patinoarul pe care urma să-și facă ucenicia și mai târziu să ia desvoltarea de azi, hockey-ul bucureștean.

Numai că bine ar fi fost dacă lucrurile ar fi mers tot așa. Adică, cei cari au investit bani în instalații să tragă foloase materiale, iar cei dela cari se trag aceste foloase, să fie lăsați să... trăiască. Se poate o năzuință mai logică pentru un capitalist? Nici vorbă că nu, din moment ce dispărând cauza, dispare fără dor și poate, efectul.,

Logica însă n'are nimic comun cu anteprenorii de ghiață dela patinoar, cari în momentul când și-au dat seama că afacerea „merge" cu adevărat, s'au pus cu bâta pe hockey. Adică să-și tae craca de sub picioare...

Este liber fiecare să facă ce vrea în meseria sa. Orice negustor poate arunca marfa pe fereastră, dacă-i convine. Sau s'o dea la săraci, dacă-i milos din cale afară. Nu-i va face nimeni vină pentru atâta lucru, deși riscă uneori să treacă pensionar la balamuc. In cazul nostru, lucrurile stau pe cu totul alte premize. Pentrucă negustorii ghețăriei nu sunt negustori ca toți ceilalți. Ei sunt, pasămite, negustori sportivi, adică în directă legătură cu sportul. Ei nu pot dispune cum vor de marfa pe care o au în rafturi — recte hockey-ul pe ghiață— pentrucă mai sunt și alți factori interesați direct sau indirect. Unul din aceștia este bunăoară ministerul de finanțe, care știind că patinoarul este o negustorie sportivă, nu-i aplică impozitul comercial obișnuit de 25 la sută, ci impozitul sportiv redus de 5 la sută. Așa că, în momentul în care patinoarul încetează a mai avea puncte comune cu sportul, încetează instantaneu și beneficiile legii pentru reglementarea impozitului asupra spectacolelor sportive. Și încă multe altele de acest soi, pe cari cei cari vor să-și scoată cât ai bate din palme cheltuelile investite în tevărie, ar trebui să le cunoască. Dar pe cari nu le cunosc, de vreme ce nu e zi dela Dumnezeu să nu găsească noui pricini de ceartă cu sportul de pe urma căruia mănâncă pâine.

Taxe peste taxe și câte și mai câte, fac zile amare hockey-ului nostru, care, dacă n'ar avea sprijinul câtorva oameni de inimă, de mult ar fi fost în România un sport intrat definitiv în istorie.

De curând, comisia centrală care dirijează destinele acestui sport a cerut o mare favoare d-lor antreprenori. Și anume: să-i cedeze ei veniturile celor două partide dintre Tennis Club și Telefon Club în vederea strângerii fondurilor pentru deplasarea echipei naționale la campionatele mondiale dela Milano. D-nii comercianți au admis această umilă cerere și asta din două motive. Intâi, erau convinși că două matchuri indigene nu vor aduce în patinoar nici câți epuri la biserică și apoi, li se asigura o sumă destul de interesantă care avea să acopere cheltuelile efective și beneficiile aferente.

Se întâmplă însă că acele partide atrag lume și se încasează circa 16.000 lei. Negustorii își mușcă degetele pentru un excès de gentilețe și tot văitându-se de ghinion își amintesc că, în definitiv, n'au dat act scris la mână. Așa că nimeni nu-i obligă să dea comisiei de hockey o sumă încasată în contul ei. Parlamentări, proteste, amenințări. Nimic.

— Suntem în prăvălia noastră și facem ce voim! Scurt. Dacă vă convine...

Iată în câteva cuvinte situația nerozocită în care-i este dat hockey-ului românesc să trăiască. Și este pentrucă nu se găsește cineva care să demonstreze cu argumentație hotărâtoare că sistemul azi în practică nu mai merge.

Dar cine știe, poate s'o găsi...

SFINX

Box la Slatina

Slătinenii sunt oameni sportivi. La câteva ore distanță de București, au posibilitatea materială să utilizeze fără prea mari cheltuieli, footballiști, boxeuri, ciclișt și alți reprezentanți ai sporturilor spectaculoase din capitală. Și o fac cu o regularitate matematică, de pe urma căreia au ajuns să transforme micul orășel de pe Olt, într'un meteorit sportiv al primului centru românesc. Ceiace nu poate fi decât spre lauda lor, dacă nu s'ar întâmpla ca această transformare să dea loc din când în când la anumite incidente, voite sau nevoite, dar în tot cazul la fel de nostime și cu urmări...

Iată unul recent și edificator. Slătinenii se omoară după box. Pentru nobila artă sunt capabili de orice sacrificiu și sunt în stare chiar să și plătească biletele de intrare ori de câte ori li se prezintă ocazia și... un program bun. Este sau nu asta un indiciu că Slatina va fi în curând a doua capitală sportivă a țării? Desigur că da. Și pentru a-și avea asigurate reuniunile săptămânale de box, slătinenii, nu s'au mărginit numai în a veni le reuniunile organizate de bucureșteni. Ci și-au încropit o echipă de boxeuri locali, pe cari i-au dat pe mâna unui bun maestru. Acesta a scos câteva elemente excelente, cu care a asigurat Slatinei spectacole pugiliste destul de regulate.

Săptămâna trecută a avut loc încă unul dintr'o serie nesfârșită. La care și-au dat concursul mai mulți boxeuri din capitală. Sala gemea de lume când a început spectacolul. Și în delir când a urcat ringul marea speranță locală Milcoveanu, care avea să dea replica profesionistului bucureștean Emil Teodorescu.

Din nefericire însă, partida aceasta a avut un desnodământ care a coborât durere în sufletul spectatorilor locali. Milcoveanu, în focul luptei a lovit nereglementar adversarul și a fost declarat învins prin descalificare. O mai mare lovitură pentru sportivii slătineni nici că se putea și puțin a lipsit ca în manifestarea fizică a consternării generale, sala, boxeurii, judecătorii și arbitrul să fie făcute un mis-maș de ruine.. Milcoveanu învins? Imposibil de crezut. Și totuș acesta e crudul adevăr. Dovada? A doua zi după reuniunea fatală, Federația română de box primește următoarea adresă:

20 Ianuarie 1934
SLATINA
Asociația Sportivă Y. M. C. A.
filiala Slatina
către
Federația Română de box

Intrucât *suntem nemulțumiți asupra deciziei* matchului Milcoveanu—Emil Teodorescu, s'a oprit bursa boxeurului Emil Teodorescu în sumă de lei 1700. Bursa totală a fost de lei

(Continuarea în pagina 3 a)

Interview-urile noastre

Cu d. I. Mitilineu despre automobilismul român și străin

Spre o îndreptare a situației.

Cu ocazia plecării din București a concurenților participanți la rallye-ul internațional automobilist de la Monte-Carlo, am avut fericitul prilej de a schimba câteva cuvinte cu d. Ion Mitilineu fost ministru și ani îndelungați președinte al comitetului Automobil Clubului Regal Român.

Membru de vază al acestei grupări de numele căreia sunt legate numeroasele etape ale automobilismului românesc, d. Mitilineu a stat totdeauna la dispoziția sportului cu motor, a încurajat inițiativele lăudabile și nu a precupețit nici un sacrificiu spre a înlesni difuzarea gustului pentru automobil în marile masse.

In această materie, d-sa este o autoritate de necontestat, un pion, un precursor. A participat la numeroase competițiuni naționale și internaționale, a stat totdeauna la datorie și a fost cel mai de seamă animator al sportului automobilist.

Mare iubitor al turismului, d. Mitilineu a cutreerat țara în lung și în lat și a întreprins numeroase călătorii în străinătate, făcând legături cu fourile de specialitate de pretutindeni.

Cum era și de așteptat, imediat ce am intrat în vorbă cu d. Mitilineu, discuția s'a pornit asupra automobilului și automobilismului.

SITUAȚIA GREA

— Cum explicați inactivitatea din ultimii ani?

«Este o întrebare ce formează o va stă și greu rezolvabilă problemă».

«Lipsa unor șosele suficient de bune este prima și cea mai mare cauză pentru care activitatea a stagnat în timpul din urmă. Drumurile țării noastre, cu excepția câtorva șosele, foarte puține la număr, sunt aproape impracticabile».

«Datorită acestei stări precare, s'a renunțat deocamdată la invitarea în țară a automobiliștilor jugoslavi cari într'o anumită ocazie au știut să ne arate o prietenie desăvârșită. Acum patru ani, Automobil Clubul Regal Român, a organizat, în colaborare cu forul jugoslav, rallye-ul internațional dela Belgrad, sfârșit ca victoria inginerului Poenaru. După terminarea competițiunei, jugoslavii au înconjurat pe concurenții români cu atenții deosebite și au organizat în onoarea lor, o splendidă excursiune. Ne-au plimbat pe drumuri bune, chiar foarte bune, deși nici Jugoslavia nu strălucește din acest punct de vedere. Gazdele noastre însă au selecționat traseul și ne-au purtat pe șosele cari făceau parte din imperiul austro-ungar, bine conservate de ei».

«La noi, nici despre acest lucru nu poate fi vorba. Nu s'au putut menține în stare bună, nici măcar drumurile cucerite odată cu întregirea

D. I. MITILINEU

neamului. Ce să mai ceri dela aceleă cari nu au corespuns niciodată?»

«Este o situație de care nu știi pe cine să învinovățești. Țara noastră a avut atât de multe goluri de umplut încât nu este mirare că nu-s'a știut cu ce să se înceapă mai întâi».

«In chestiunea invitării jugoslavilor la noi în țară, desbaterile au durat timp îndelungat. S'a încercat să se găsească cea mai bună soluție dar s'a ajuns la concluzii dintre cele mai puțin satisfăcătoare».

«Am preconizat o excursiune pe șlepuri, dela Belgrad la Giurgiu pentruca de aci să se pornească pe șoseaua internațională București — Brașov, apoi prin Pietrosani și pe valea Jiului din nou la București și Giurgiu de unde, pe șlepuri să se meargă până la gurile Dunării. Proect imposibil de realizat din cauza inexistenței unor legături satisfăcătoare. Am renunțat deci și anul trecut, ca și în 1933 și 1931, la plătirea datoriilor către jugoslavi, fără însă a părăsi ideia că, orice debitor trebue să-și achite creanțele».

«Tot din cauza stării mizere a drumurilor, s'a renunțat, în ultimul timp, la organizarea competițiunilor de rezistență și regularitate, întrucât puțini sunt aceia cari ar risca o întrecere cu medie ridicată, pe șosele, în majoritatea cazurilor desfundate».

IMPOZITE EXCESIVE

«A doua mare cauză pentru care automobilismul a început să piardă teren la noi, o constitue impozitele neomenoase pe cari le-a aplicat fostul regim. S'au impus trăsurile mecanice, fără niciun rost, legiuitorul ghidându-se după greutatea lor și nu după valoarea și puterea lor. In acest fel, mașinile mici și eftine sunt impuse la taxe împovărătoare ca și când prețul și puterea lor ar fi egale cu cele ale trăsurilor confortabile. Nu s'a păstrat o proporție echitabilă astfel că impozitele aplicate favorizează pe proprietarii de trăsuri mari și luxoase cari, în mod normal, ar urma să fie contribuabilii de nădejde ai țării, întrucât cine plătește 1—2 milioane o mașină, poate da și stăliduri cu 50—60.000 lei anual. Ori, cel mai ridicat impozit este de 12.000 lei, adică numai îndoit decât cel scăzut».

«De obicei, trăsurile mici sunt utilizate de oameni cari își fac treburile zilnice cu ele, pe când cele mari și confortabile constituesc un adevărat articol de lux».

TAXELE DE VAMA

«Sunt deasemenea excesiv de ridicate și conduc la mărirea prețului trăsurilor. Dacă am avea în țară o industrie automobilă, aplicarea acestor taxe ar fi justificată. Atâta timp însă cât introducerea în țară a automobilelor nu corespunde unei cerințe pentru industria națională, aceste taxe nu-și au locul și automobilul a fost greșit categorisit drept articol de lux».

Jenny Dumitrescu

(Continuarea în pagina 3-a)

Au început campionatele naționale de bobsleigh și săniuțe

SINAIA, 26. — Eri s'a disputat în localitate prima probă de bobsleigh din cadrul campionatelor naționale. Anul acesta, dat fiind faptul că cei mai buni bobeuri români sunt plecați la marile concursuri de peste hotare, campionatele naționale sunt mult mai puțin animate. Participă totuși, echipe destul de bune, dintre cari majoritatea sunt militare și alcătuite din elemente tinere.

Primul concurs de bobsleigh s'a disputat pentru cupa «Eforiei Spitalelor Civile» și a reunit la start 7 concurenți, cari s'au plasat după cum urmează:

1. Maior M. Mihail, echipa brigăzii 11 art. 2 min. 7 sec. 1/5.
2. Căpitan Haiden, echipa brigăzii 3 vânători, 2 min. 8 sec. 4/5.
3. Elevul tetrist Bragadiru, echipa reg. 2 art. grea, 2 min. 12 sec. și 3/5.
4. I. Pureărea, echipa C. F. R. Sinaia.
5. Maior Șeicărescu, echipa reg. 2 obuz. munte.
6. Ing. Teodorescu, echipa cercului sportiv silvic.
7. Căpitan Petrovici, echipa gărzii palatului.

Pârtia, admirabil construită, a îngăduit iuțeli considerabile, deși pentru siguranță a fost acoperită cu un strat uniform de zăpadă și cu rumeguș, înainte de virajele mari.

Cronometrajul electric și serviciul telefonic a funcționat spre satisfacția generală, datorită mai mult d-lui ing. Tesio.

A asistat un număr neobișnuit de spectatori.

N'a fost nici un accident de persoane.

REZULTATUL CONCURSURILOR DE SANIUTE PENTRU COPII

Categoria I-a: 6—9 ani
1. Florian Popescu, 2 min. 19 sec.
2. Guido Maturi, 2 min. 50 sec. 2/5.
3. C. Blană, 2 min. 53 sec.

Categoria II-a: 9—11 ani
1. Frantz Scovi, 2 min. 12 sec.
2. V. Dumitrescu, 2 min. 26 sec.
3. M. Stanciu, 2 min. 34 sec.

Categoria III-a: 12—14 ani
1. Gh. Pântea, 2 min. 14 sec.
2. Elena Calița, 2 min. 18 sec.
3. N. Soare, 2 min. 18 sec. 2/5.

CONCURSUL DE DUBLU MIXT

1. Bela și Gică Gâlej; 2. Vetuța Calisa și Louis Decandido; (C. F. R. Sinaia); 2 minute 13 sec.; 3. Mană Andreescu și C. Adam, 2 min. 15 sec.

PROGRAMUL DE ASTAZI

Astăzi se aleargă următoarele probe:

Campionatul militar de bobsleigh al României, pentru cupa «Neagu Boerescu», plachetele și diplomele ziarului «Universul» două ecboriri;

Concursul de bobsleigh pentru conducătorii singuri, cupa «L. Panoza».

După amiază, concursurile de săniuțe pentru cupa F. R. S. T. deținută de Marele Voevod Mihai și campionatele naționale de săniuță, domni, pentru cupa «Educația poporului».

MM. LL. Regii Carol și Boris vor asista la concursurile de ski a o vânătorilor de munte, dela campionatul militar de bobsleigh, împreună cu suita.

Stadionul P. N. F. va găzdui finala „Cupei mondiale"

Matchul între cele două echipe cari se vor califica pentru finala campionatului mondial de football, va fi jucat la Roma în ziua de 10 Iunie 1934.

Comitetul organizator, — care este prezidat de d. gen. Vaccaro — este îndeosebi preocupat de a găsi un teren demn pentru desfășurarea unui astfel de eveniment. Un public de elită va veni desigur din toate colțurile Italiei și chiar din străinătate, să urmărească această partidă. S'a ales în cele din urmă stadionul P. N. F. care este cel mai mare din Roma și care este înzestrat cu cele mai perfecte instalații technice.

Chestiunea care reține cea mai mare atenție din partea comitetului organizator este aceia a capacității stadionului.

Actualmente, stadionul P. N. F. are o capacitate de maximum 30.000 spectatori, ceiace nu este suficient pentru a satisface exigențele unei finale de campionat mondial, cu atât mai mult cu cât numeroase locuri vor fi rezervate dinainte pentru spectatorii din străinătate. Agențiile de voiaj au înscris doar și această condițiune în contractul pe care l-au făcut cu comitetul organizator.

Aceste considerente au sugerat comitetului de organizare problema de a studia cât mai atent capacitatea stadionului. Aceasta pentru a satisface zecile de mii de spectativi ca și pentru a se preîntâmpina marea cerere de bilete.

Se pare că stadionul va fi supus unor lucrări de transformare cari să-i asigure o capacitate de 60.000 locuri, cari — se presupune—vor fi suficiente pentru strictul necesar.

Sistema de amenajare este în studiu și o decizie va fi luată în cursul lunei viitoare.

Lucrările propriu zise vor începe la sfârșitul lunei Martie.

Lucrările odată terminate, stadionul se va prezenta ca un vas imens, care, plin de lume, va oferi o priveliște grandioasă.

Olympiada dela Berlin este amenințată

Vor avea football jocurile din 1936? — De răspunsul la această întrebare depinde soarta olympiadei dela Berlin. — Propaganda doctorului Goebbels

O telegramă dela Berlin ne-a adus o informație extrem de prețioasă.

Se acordă în Germania o importanță considerabilă, jocurilor olympice cari vor avea loc la Berlin în 1936.

Dovada acestei afirmații poate fi găsită în faptul că sarcina de «a lansa» marea probă olympică a fost încredințată doctorului Goebbels, ministrul propagandei Reichului.

Doctorul Goebbels se va ocupa personal de propaganda necesară Olympiadei din 1936.

Cunoșteam spiritul care domnește în Germania în legătură cu Olympiada din 1936. Știam că germanii vor să facă din organizarea aceasta o formidabilă trambulină de propagandă. Atleții cari vor reprezenta Germania în jocurile din 1936 au și început pregătirile.

Pe admirabila pârtie dela Garmish, skiorii germani exultă zilnic la fiecare metru nou depășit în salturile depe trambulina faimoasei stațiuni alpine.

Atribuiam însă eforturile acestea forurilor sportive germane.

Numai lor.

Amestecul doctorului Goebbels, certifică deci că și Reichul se interesează de Olympiada din 1936. Ba chiar, într'o măsură care tinde să întreacă toate colaborările de până acum dintre sportul privat și State.

ȘI TOTUȘI...

Este indiscutabil deci că Reichul va pompa pentru popagandă, pregătiri și organizarea propriu zisă a Olympiadei foarte multe mărci.

Și totuși, succesul acestei olympiade este problematic.

Nu succesul moral.

Acesta este greu de evaluat depe acum.

Fiindcă, oricâtă popagandă ar face doctorul Goebbels, ori câte rachete noi de lansare a jocurilor din 1936 va găsi, ori cât s'ar pregăti atleții germani, și oricât ar fremăta Garmischul de antrenamentele cotidiane ale îndârjiților skiori germani, o olympiadă fără football este ocefală.

Este destinată unui crach cert.

Numai footballul poate salva caetul de cheltueli al unei olympiade.

Și Olympiada din 1936, nu contează încă pe football.

ANTECEDENTE

In 1928, Olanda a declarat net că nu-și poate asuma organizarea Olympiadei de la Amsterdam, decât dacă i se va acorda pistonul de succes indiscutabil al footballului.

A intervenit atunci între F. I. F. A. și «Comitetul internațional olympic» cunoscutul compromis pe chestiunea amatorismului pur. C. I. O. a închis ochii. S'a trișat singur, străduindu-se să creadă că reprezentativele de football dela Amsterdam sunt realmente amatoare...

Și olandezii și-au bilanțat organizarea, cu un excedent frumușel.

Avuseseră football...

LOS ANGELES

In 1932, olympiada dela Los Angeles n'a avut football.

Există în America însă un formidabil curent pentru celelalte sporturi: pentru atletism, pentru natație, pentru sporturile de iarnă...

Un curent capabil să suplinească aportul material al footballului.

Și apoi, americanii sunt americani.

Și-au soldat olympiada cu deficit. Dar au organizat una dintre cele mai bine regizate olympiade, fără să fi îngenunchiat la cele două cannosse ale footballului olympic: Comitetul internațional olympic și F. I. F. A.

GERMANIA LUI BARBAROSSA

Germanii însă, sunt descendenții direcți ai lui Frederic Barbarossa.

Există deci în patrimoniul lor, tradiția popasurilor la Canossa.

Nu s'au sfiit deci să solicite la F. I. F. A., că jocurile din 1936 să aibe și football.

Și au cerut footballul, prin intermediul «Comitetului olympic german».

In ședința dela 6 Februarie, F. I. F. A. va lua în discuție cererea Germaniei.

Hotărîrea nu este greu de anticipat: F. I. F. A. nu va fi contra.

Se pune însă o altă întrebare: va accepta «Comitetul internațional olym-

(Continuarea în pagina III-a)

Pregătiri pentru „Campionatele amatoare ale Europei"

— O comisie de selecție. Matchuri pregătitoare. Antrenament supraveghiat —

In ședința de Luni seara, Comitetul Federației de box a luat în discuție chestiunea campionatelor amatoare ale Europei, cari se vor disputa în Aprilie, la Budapesta.

S'a hotărât — urmare prealabilă a sugestiilor noastre — să se procedeze extrem de riguros, pentru a se asigura o cât mai fericită reprezentare a culorilor noastre.

O COMISIE DE SELECȚIE

S'a instituit în primul rând, o «Comisie de selecție», formată din d-nii: **N. Papagheorghe, Naum Ionescu, C. Murgășeanu, H. Otetelișanu, C. Aureliu și A. Antoniu.**

Comisiunea aceasta va alcătui — după ce va intra mai întâi în legătură cu maeștrii și delegații diverselor săli — o listă a boxeurilor, susceptibili de a fi selecționați.

Boxeurii aceștia vor susține matchuri de calificare.

Iar cei selecționați definitiv, vor continua să se antreneze sub supravegherea unei Comisiuni, pentru a-și ameliora treptat forma.

La Budapesta, echipa noastră reprezentativă va fi însoțită de un maestru de box: după toate probabilitățile, de Chirilă Dan.

După cum se vede, F. R. B.-ul este hotărât să activeze serios în vederea «Campionatelor Europei».